

ÉLETMINŐSÉG VIZSGÁLÓDÁSOK XXI.

POKOLVÍZIÓ: SZELLEM, PÉNZ, POLITIKA

A HATALOM ROMLÁSA – NAGY JENCIKLOPÉDIA

Áruló írástudók, pénzemberek, politikusok - 7.

A legszebb hivatás

avagy a leghitványabb mesterség!?

Vörösmarty Mihály

Gondolatok a könyvtárban

Hová lépsz most, gondold meg, oh tudós,
Az emberiségnek elhányt rongyain
Komor betűkkel, mint a téli éj,
Leírva áll a rettentő tanulság:
"Hogy míg nyomorra milliók születnek,
Néhány ezernek jutna üdv a földön,
Ha istenésszel, angyal érzelemmel
Használni tudnák éltök napjait."

Miért e lom? hogy mint juh a gyepen
Legeljünk rajta? s léha tudománytól
Zabáltan elhenyéljük a napot?
Az isten napját! nemzet életét!
Miért e lom? szagáról ismerem meg
Az állatember minden bűneit.
Erény van írva e lapon; de egykor
Zsivány ruhája volt. S amott?
Az ártatlanság boldog napjai
Egy eltépett szűz gyöngye öltönyén,
Vagy egy dühös bujának pongyoláján.
És itt a törvény - véres lázadók
Hamis birák és zsarnokok mezéből
Fehérre mosdott könyvnek lapjain.
Emitt a gépek s számok titkai!
De akik a ruhát elszaggaták
Hogy majd belőle csínos könyv legyen,
Számon kívül maradtak: Ixion
Bőszült vihartól űzött kerekén
Örvény nyomorban, vég nélkül kerengők.

Az őrült ágyán bölcs fej álmodik;
A csillagászat egy vak koldus asszony
Condráin méri a világokat:
Világ és vakság egy hitvány lapon!
Könyv lett a rabnép s gyávák köntöséből
S most a szabadság és a hősi kor
Beszéli benne nagy történetét.
Hűség, barátság aljas hitszegők
Gunyáiból készült lapon regél.
Irtózatosságság mindenütt!
Az írt betűket a sápadt levél
Halotti képe kárhoztatja el.

Országok rongya! könyvtár a neved,
De hát hol a könyv mely célhoz vezet?
Hol a nagyobb rész boldogsága? - Ment-e
A könyvek által a világ elébb?
Ment, hogy minél dicsőbbek népei,
Salakjok annál borzasztóbb legyen,
S a rongyos ember bőszült kebele
Dögvészt sohajtson a hír nemzetére.
De hát ledöntsük, amit ezredek
Ész napvilága mellett dolgozának?
A bölcsek és a költők műveit,
S mit a tapasztalás arany
Bányáiból kifejtett az idő?
Hány fényes lélek tépte el magát,
Virrasztott a sziv égő romja mellett,
Hogy tévedt, sujtott embertársinak
Írányt adjon s erőt, vigasztalást.
Az el nem ismert érdem hősei,
Kiket - midőn már elhunytak s midőn
Ingyen tehette - csúfos háladattal
Kezdett imádni a galád világ,
Népboldogító eszmék vértanúi
Ők mind e többi rongykereskedővel,
Ez únt fejek - s e megkorhadtt szivekkel,
Rosz szenvedélyek oktatóival
Ők mind együtt - a jók a rossz miatt -
Egy máglya üszkén elhamvadjanak?

Oh nem, nem! amit mondtam, fájdalom volt,
Hogy annyi elszánt lelkek fáradalma,
Oly fényes elmék a sár fiait
A súlyedéstől meg nem mentheték!
Hogy még alig bír a föld egy zugot,
Egy kis virányt a puszta homokon
Hol legkelendőbb név az emberé,
Hol a teremtés ősi jogai
E névhez "ember!" advák örökül -
Kivéve aki feketén született,
Mert azt baromnak tartják e dicsők
S az isten képét szíjjal ostromozzák.

És mégis - mégis fáradozni kell.
Egy újabb szellem kezd felküzdeni,
Egy új irány tör át a lelkeken:
A nyers fajokba tisztább érzeményt
S gyümölcsözőbb eszméket oltani,
Hogy végre egymást szívben átkarolják,
S uralkodjék igazság, szeretet.
Hogy a legalsó pár is kunyhájában
Mondhassa bizton: nem vagyok magam!
Testvérim vannak, számos milliók;
Én védem őket, ők megvédnek engem.
Nem félek tőled, sors, bármit akarsz.
Ez az, miért csüggedni nem szabad.
Rakjuk le, hangyaszorgalommal, amit
Agyunk az ihlett órákban teremtet.
S ha összehordtunk minden kis követ,
Építsük egy újabb kor Babelét,
Míg oly magas lesz, mint a csillagok.
S ha majd benéztünk a menny ajtaján,
Kihallhatók az angyalok zenéjét,
És földi vérünk minden csepjei
Magas gyönyörnek lángjától hevültek,
Menjünk szét mint a régi nemzetek,
És kezdjünk újra túrni és tanulni.

Ez hát a sors és nincs vég semmiben?
Nincs és nem is lesz, míg a föld ki nem hal

S meg nem kövülnek élő fiai.
Mi dolgunk a világon? küzdeni,
És tápot adni lelki vágyainknak.
Ember vagyunk, a föld s az ég fia.
Lelkünk a szárny, mely ég felé viszen,
S mi ahelyett, hogy törnénk fölfelé,
Unatkozunk s hitvány madár gyanánt
Posvány iszapját szopva éldegéljünk?
Mi dolgunk a világon? küzdeni
Erőnk szerint a legnemesbekért.
Előttünk egy nemzetnek sorsa áll.
Ha azt kivíttuk a mély sülyedésből
S a szellemharcok tiszta sugaránál
Olyan magasra tettük, mint lehet,
Mondhatjuk, térvén őseink porához:
Köszönjük élet! áldomásodat,
Ez jó mulatság, férfi munka volt!

*

Nem kihívásként,

de aljas orvtámadásként fogja fel,

ha nála szakmailag jobb valaki,

s igyekszik rosszabbnak láttatni

*

Zseniális színházi öltöztető vagy:

a bűnt az erény ruhájába bujtatod

*

Provokátorként

pánikkeltő vaklármát csapok

egy politikai tömegrendezvényen,

hogyan feloszlatassák azt...

*

Miért ne légy

egy mássággal kísérletező

pl. a legkövetkezetlenebb szülő:

ugyanazt jutalmazd, amit büntetsz is –

lássuk, mi sül ki belőle?

*

Médiumként kvázi automatikusan írok,

de nem a belső „daimon” az, aki diktál,

amiről Szókratész beszél, de a pénz-hírnév démona...

*

Piával lenyugtatózva magam

végérvényesen alább adom:

végleg beletörődöm a szellemi segédmunkás funkcióba

*

Személyválogató vagy:

hízelt - elvbarátoknak tűnő - öreg rókáknak,

s nem igazmondó „ellenségednek”,

vagy egy pályakezdő kritikájának adsz hitelt...

*

Nem érdekel és nem követem,

hogyan találmányomat

kik és milyen katonai célra használhatják:

lelkük rajta?!

*

Új-liberális

Ha nagyon nem értesz velem egyet,

akkor bármit megteszek,

hogy gyakorlatilag elhallgatassalak

*

Szólási és nyomtatási engedély kérésével

közvetve legitimálom a diktatúra játékszabályait –

nincs, sosem lehet az a helyzet,

amikor polgári engedetlenségre vetemednék...

*

Humorodban úgy ábrázolod

a cigányt, a zsidót, a melegeket,

hogy a hallgatód ne szerethesse,

de meggyűlölje „más” honfitársait...

*

Melegfront

Kiszabadulva a stigmából, vécéből

Átmész agresszív szellemi ellentámadásba:

Ha rajtad múlna, nemhogy nem tiltanák,

De tűrnék és támogatnák a homoszexualitást –

hanem szinte köteleznék is rá a modern embereket...

*

Nem tiltakozol máshitűek, másként gondolkozók stb.

kéziratainak, könyveinek elkobzása, elégetése ellen

*

Nemcsak együttműködött,

de túlbuzgón kollaborált

az Állami Egyházügyi Hivatal

vagy az ÁVÓ munkatársaival

*

Szorgos és megbízható kisiparos vagy

a szellemi bóvli, a giccs,

az egyszer használatos tömegcikk gyártásában

*

Egy Utópia állam filozófus fejedelmeként

az embert robotgéppé, pusztá hibaforrássá fokozná le

*

Olyan vagy az emberekkel,

mint azok a filozófusok,

akik az állatot gépnek gondolva

csak fel- és összenevettek kínszenvedésén

*

Gyorstalpaló

egyen-tanfolyamokon

közpénzből képezek ki

túlspecializált szakbarbárokat,

hamar elavuló kompetenciájúakat

*

Amit én most

a szakmáról és a világról

- nem - tudok,

azt zömében

vagy felesleges, vagy káros megismernetek

*

Akit ma egekig magasztal, mennybe meneszt,

azt holnap – egy „égi jelre” – reflexből a sárba tapos

*

Nekem csak az egész emberiség a barátom,

de e szomszéd hiába kopogtat sóért, jó szóért

*

Júdáspénzt

és a rivális pályatárs rossz hírét

szívesen, jó lelkiismerettel

és buzgón költő vagyok

*

Humorista

A kemény pártállami időben is

mertem nyíltan tréfálkozni,

például... ...a Patyolattal

*

Napközben

egy kicsit – nagyon - prostituálódok,

hogyan azután csendes holdfényes éjszaka

léleknevelítő zsoltárokat, szonetteket írok

*

Ha a fizető hallgatóság

nem vevő „intellektuális humorára”,

kis buzizásért-cigányozásért nem megy a szomszédba

*

Az elfogult drukker

érthető aránytévesztésével

a bolhából elefántot csinál

„a pártatlan közvetítő”

*

A magyar közszolgálati rádióban

úgy tudósítok a zsidó-arab háborúról,

hogy alig, vagy ügyesen leplezetten

nagyon is az én csapatomnak drukkolok

*

A mérsékelt nyelvművelő gúnyolója,

aki szabad utat, sőt példát ad

a gátlástalan nyelvrontók siserahadának

*

Nem vagyok bolond

kishazánkban poétának szegődni,

beállok inkább intellektuális zsoldos

MLM vagy pártkatonának

*

Tiszavirág életű,

de nagyon csinnadrattás kampányokban

címlapokon kiemelve

Én emelem fel a cigánykérdés zászlaját

*

Gazdagok, híresek, hatalmasok

sztárügyvédjeként

áldozok fel

maximum kirendelt ügyvéd által védetteket

a hivatásom oltárán...

*

Úgy tanítgatlak

és okosítalak-butítgatlak,

hogy mindhalálig

az én szellemi mankóim szükségét érezd

*

Nekem is vannak szilárd elveim:

egy mindenképpen:

az az elvem, hogy elvetek minden elvet

kutyahűséggel nyalva kenyéradó gazdim talpát...

*

Ember vagy,

aki Hivatásos Mizantróp, Embergyűlölő,

ezt az egész emberiséget Megveted,

minden emberi idegen tőled

*

Folyamatosan és pofátlanul

hamisítasz és hazudsz,

de a hazugság helytelenségét,

azt bármikor bizonyítani tudod...

*

Ha akármilyen vétségért,

mondjuk sikkasztásért üldöznék engem,

akkor nekem hétszentség,

hogy a zsidóságom stb. mártírja vagyok

*

Sohasem vonulok vissza, nem töltekezem,

mindig csak „leadó üzemmódban” nyüzsgők

*

Feltalálod

a spanyolviaszkot vagy a meleg vizet,

és akkor rögtön

az emberiség jótevőjének

próbálsz feltüntetni, s kitüntetettetni magad...

*

A polihisztor vagy,

aki mindig mindent mindenkinél jobban tud,

amit ő nem tud, azt nem is érdemes,

vagy még nem lehet tudni

*

Lejárt szavatosságú,

kis- és nagyhibás,

elavult szellemi terméket

exportból visszamaradottként

nagyban is végkiárúsítok

*

Áskálódással, intrikával,

Erinnis szellemének idézésével

áthidalhatatlanná mélyíti el

a generációk, iskolák, irányzatok közötti

- amúgy csak félreértésből adódó -

éket-szakadékot

*

A jó édes szülőanyám se ismerne már ma rám,

annyira asszimilálódtam az uralkodó szellemi „elithez”,

átvettem minden allűr, babonát, rossz szokást

és végleg kettétört ifjonti világmegváltó lendületem...

*

Jézus, Petőfi és Gandhi szellemét, igazságát

lepelben, sírban, exhumált csontban, porban stb.

keresgélem jobb ügghöz méltó szorgalommal...

*

Mindent tudni akarok kezelt „lelki betegemről” –

én titokzatos-titkolózó kisistenként őrzöm inkognitóm

*

Olyan jó volt az indító lökést adó diák önképzőköröm,

hogy megvénülve is még mindig ott produkálnám magam.

*

Betegesen irtózom, iszonyodom „elidegenedni”:

eltárgyasulni, valami művet kezemből végleg kiadni..

*

Már csak az esti kártyaparti

vagy egy focimeccs hoz izgalomba,

a napi tanárkodásom nyűgös unott rutin,

de már arra a pár évtizedre nem váltok...

*

Amilyen szenvedéllyel

drukkol, lelkesedik egy gólért,

úgy már régóta semmi másért,

se istenért, se hazáért, se másért

*

Mindent hangsúlyozottan

amatőrként, csak játékból űzők,

és így persze „ahhoz képest”

nem is vagyok olyan rossz benne

*

Nem,

én azután tényleg nem vagyok

maximalista,

inkább minimalista:

nekem a „nem rossz”,

a mértéket éppen megütő már elég jó

*

Hosszú távon,

véglegesnek is el akarom fogadtatni

a szellemi áthidaló szükségmegoldásokat,

magyar buherákat

*

Leborulok

a „heroikus” szellemi pótcselekvések előtt,

s még magam is fényezem:

én ismertem fel hősiességüket

*

Frivol játékos

Szerepem én önként vállaltam,

de csak egy ideig –

bármikor kiszállok,

ha túl terhes: „nem ér a nevem!”

*

Szerzetesi alázattal

és áldozatos odaszánással

éjt nappallá téve, a gyertyát körmömre égetve

másolgom és osztogatom a saját fércműveimet...

*

Csak a pénz

primitív nyelvére lefordítva értem,

ha a jogi stb. nyelvben

eszmei értéket és a kárt említenek

*

A multik és világcégek megrendelését kiszolgálva

tudományosan, laboratóriumban „klinikailag tesztelek”...

*

Semmi destrukció –

én soha nem rombolom

az önsorsrontó balhiedelmeket, a káros illúziókat

*

Táptalajt adva és locsolgatva

növesztem a gyilkos ösztönöket

palackból kiengedő gonosz mítoszok palántáit...

*

Permanensen

hisztérizálom a közhangulatot,

hogyan ne is lehessen

józanul, logikusan vitatkozni

*

A „Nagymagyarország mennyország...”

- féle eszmével

„szubjektíve vagy objektíve”:

de biztosan háborút, vérontást készítek elő

*

Bár Magyarországon élek,

nekem nem nagyon fáj Trianon,

nekem arról csak a „numerus clausus” ugrik be,

amit a közbutításnak hála zsidóellenesnek tartok

*

A kasztosodás mellett és ellen

arányt tévesztve érvelve

örökre befagyasztom

a társadalmi munkamegosztást...

*

Nemhogy segítem,

de inkább gátlom,

hogyan észleld

a társadalom „láthatatlan” kasztosodást

*

Én akarom

megrendezni saját temetése

s megírni, a nekrológot,

megtartani a gyászbeszédet...

*

Nem a köznép, az ún. kisemberek első,

de a közhatalom utolsó embere, szóvivője vagy

*

Ha bajban van a haza,

lapul mint szar a fűben,

de ha bajban van a Főnök,

nem késlekedik segíteni

*

Ha megfizetnek,

tévé-show műsorokban

nagy átélés mímelésével

játszom el „az utca emberét”

(akit csak más tévéműsorból ismerek)

*

Kiművelt,

sőt dörzsölt emberfőként

nemcsak ismeri,

de tanítja is a félelemkeltés fortélyait

*

Mint szellemi-lelki „alma mater”

csalfa, vak és hiú reményeket táplál(tat)ok...

*

A gazemberek utolsó mentsváraiba,

a „hazaffyságba”

vagy az antiszemitázásba húzódom vissza

*

Nem zsidó kollegáimat kirekesztem,

kinézem őket a tudományos élet berkeiből,

„szent” meggyőződésesem, hogy ők nem a könyv népe

*

Saját szellemileg képzetlen-védtelen népemre

eresztem vagy egyenesen uszítom ordas eszmék hadát

*

Ha bárki belerúghat a nemzet napszámosába

akkor én meg diákjaimat gyötröm, alázom, kínzom...

*

A gaz gazdag embereket feltétlenül kiszolgálva

kiszolgáltatom prédául az igaz és becsületes szegényeket

*

Szellemi fölénnel gyengéket alázok -

a kutyámba én is beletörlöm a lábam

*

A Diplomám

engem arra kötelez,

hogy csak fanyalogjak,

leszóljak és ócsároljak, becsméreljek stb.

*

A boldogság eszményét eleve gyanússá teszem,

helyette az „értelmes élet” perspektíváját kínálom -

értelmiségiként a rezignáció, a nosztalgia az attitűdöm

*

Ha már neki annyira nem sikerült,

lehetetlennek tartja, s illúziónak állítva

mindenkit lebeszél a boldogságkereséséről

*

A plebsznek a kegyelemkenyér mellé cirkuszt,

vagy „a disznó a pocsolójában” olcsó-ócska örömeit kínálom...

★

A Nyugatosokat,

de főleg Adyt vakon követem,

igaz csak e két vonatkozásban:

csak a háromszavas címadásban és a lumpolásban

*

Kurátor vagy,

akinek elfogult, rossz döntését

még csak meg sem kell nyilvánosan indokolnia

*

Megállj!-t „parancsolok”

vagy erősen sugallmazok,

mintha már itt lenne az a bizonyos Kánaán...

*

Saját érdekében akarja veled is elhíttetni:

az MLM rendszer boldoggá

s nem szegény és magányossá rabbá tesz...

*

Megrendelésre jó alibit

és meggyőző mentségeket kínál –

szabadidejében raktárra előre is legyárt

*

Törpe az óriás hátán

Nagy Szellemek fényében sütkérezem –

és az ő idegen tollaikkal éktelenkedem...

*

Görög ajándékozó

Kieszelem a trójai falovat

- a televíziót, internetet stb. -,

amit majd te cipelsz be

saját féltve őrzött házádba, várádba

(s mehet a te költségeden és közreműködéseddel

az agymosás, a lebutítás, a lehallgatás, a lekáderezés stb.)

*

Rábírlak, rábeszéllek,

hogy önként „vesd le”, tagadd meg és tedd lomtárba

a szokásaidat, „szubkultúrádat”, a táncod, a tájszólásodat stb.

*

Megnehezítem,

hogy megismerd valódi történelmed,

és őseidre büszkén hagyományaid gyökere tápláljon

(kapsz helyette primitív, bűnöző, örök vesztes elődöket)

*

Gyönyörű hattyú mivoltod

előtted gondosan és végleg elrejtve

rút kiskacsák közé teszek és annak nevellek,

így mintegy jóideig azzá is „varázsollak át”...

*

Szinte a semmiből

gyártok, kreálok ügyeletes zsenit, sztárt,

menedzselem, futtatom,

majd mehet-eshet-dobom a süllyesztőbe

*

Az én elévülhetetlen érdemem, ha felépül a beteg ,

pokoli balszerencse és az ő durva hibája, ha leépül

*

Lehet, hogy rólam mintázta Karinthy

a függetlenségmániás munkakerülő figurát...

*

Semmi ügyért

nem „áldozom fel” magam,

én inkább életművészként veszek el...

*

Cinizmus

Az értelmiségi előtt két út áll

Az egyik nem járható, a másik az alkohol.

Eladom mindenem, hogy az eszem elihassam...

*

Szennylapom nem mindig kelendő árujához

rákbeteg gyerekek segítése ügyét kapcsolom

*

A kereszténység márkaneve alatt

kellemesen bizsergető, lenyugtató életfilozófiát kínálgatok

*

Visszaél a tudása adta hatalommal

vagy gondatlan:

orvosság helyett mérget kever és „javall”...

*

Művészi, színészi képességgel

és más képzettségemmel belülről bomlasztani

más pártokba, körökbe befurakodok, infiltrálódok

*

Ő olyan okos:

még barátja ügyének is használ besúgásával...

„És még mindig jobban járt,

hogyan én és nem más jelentett róla!”

*

Dalszövegek

előbírálati bizottságosdis kiherélését,

vadcsikók

kezes mutatványos lóvá idomítását vállalom!

*

Nekem csak előfutárim és epigonjaim vannak,

méltó utódot viszont egyet se látok, pláne nem képezek

*

Nincs szívem

- pláne nem kilenc évig –

várni és selejtezni:

minden egyes szavam, rajzom

egyből kőbe, gránitba vésem

*

A birkaiskola mestereként

nem bünteted, de még jutalmazod is

a legnagyobb lógósokat és szamarakat

*

Pozitivista

Koncepció nélkül,

de hangyaszorgalommal

mindenfelé és mindent keresek,

gyűjtögetem az „adatokat”

*

Kegyetlenül

ráborítom a bilit

az én - jó eséllyel büntudatos -

drága – jegyet vásárló - színházi közönségemre

*

Miért legyek pont én

tisztességes értelmiségi,

hisz engem is kiterítenek úgyis...!

*

Civil kurázsizs kezdeményezéseket

szétaggodalmaskodok, szétokoskodok, szétzilálok

*

Az a kritikus és kultúrpolitikus,

vagy az szeretne lenni,

aki pontosan előírja,

miként alkossanak remekműveket

*

A szcientológia, az agykontroll stb.

apostolaként

ígér gyors, olcsó és szenvedésmentes

megváltást és tuti örök földi boldogságot

*

Saját házi oltáromon családomból

élő-égő emberáldozatokat mutatok be

*

Nem élvezem, s ezt másnak se ajánlom,

de mindenkinél jobban érteni vélem a műalkotásokat

*

Engem nem lehet,

nem is hagyom kiiktatni

az isten és az egyszerű laikusok

közötti kapcsolatból

*

Érződik s éreztetem:

csak megélhetési kényszerből végzem

a nevelői, pártfogói, börtöntanári

és lelkeszi munkát, hivatást

*

Gerontológusi karrierem sikeressége érdekében

szegényházba dugom és ott is felejttem (nagy)szüleimet

*

Tanári és osztályfőnöki

hatalma teljes tudatában

úgy tesz, mintha vitatkozna

a neki alárendelt diákjaival

*

Megalázó-megszégyenítő kínzások és büntetések,

pl. nők meztelen vesszőfutásának értelmi szerzője

*

Sok közpénzt költve

szervez olyan társadalomkutatást,

aminek a végeredménye

már az elején borítékolható lett volna...

*

Addig és úgy kutatja az ún. közvéleményt,

míg „igazolja” előfeltevését, a megrendelő elvárását

*

Mumus

A kegyetlen szakmai sovíniszta

matek tanár

csak kudarcélményt okoz,

leselejtez, korrepetáltat és megutáltat...

*

Az a riporter, műsorvezető vagyok,

aki kőkeményen feszeget borítékolt álkérdéseket...

*

Előbb meghallgatod

a politikai vagy lelki vezetőd,

majd azt teljesen magadévá téve

kialakítod az önálló egyéni „véleményed”

*

Minél kevésbé van meggyőződve üdvössége módjáról,

annál vehemensebben, agresszívebben agitál mellette...!

*

Közömbösen sorsára hagyom

a jogsértett kisembert,

de országos botrányt csapok

pl. egy Mezzo csatorna ügyében...

*

Saját s közösséged zsidós fóbiáit

ki nem gyógyítva

nem disztingválsz:

fasiszta csőcselékezel utcai tüntetőket

*

Önkiválasztott

Szerinte a „bennszülött”, „őshonos” magyarok

nem képesek kimagasló szellemi teljesítményre

*

Se boldogan élni,

se boldogan meghalni nem tanított,

halálának tragikomikuma bizonyság

az ő életének hiábavalóságára...

